

EPISTOLA AD PRINCIPEM ET PATRES

M. ANTONIVS MARCO BARBADICO SERENISS. VENE
TIARVM PRINCIPI ET SENATVI FOELICITATEM.

Estri splendor Imperii is est: Princeps & Patres am
plissimi: ea ciuum iusticia ac morum sanctitas:
ut nemo sit rerum humanarum tam negligens qui
Venetæ urbis originem & eius incrementa non ue
hementer cupiat cognoscere. Noui equidem mul
tos qui hoc ipsum secuti miro quodam eius rei in
uestigandæ mihi flagrare uisi sunt studio: In quibus
me quoq; iam inde fuisse fateor. Ex quo fortunatissi
mis littoribus uestris superioribus annis applicui: Ma
gnificentissimo nanq; urbis apparatu inspecto: stu
pendo situ: rerum opulentia: & in his diuina quadam reipublicæ admini
strandæ forma: incredibilis cupiditas continuo animum incessit cognoscen
di qui tanti Imperii conditores fuissent: quos uel ex eo summos fuisse ui
ros arbitrabar quod urbem tam præclare fundatam posteris reliquissent:
nec mihi in eo diu laborandum fuit: haud enim multo post ipsum appul
sum: quod tantopere optabam consecutus in commentarios quosdam in an
nalium speciem conscriptos incidi: Inde alia quædam ignobilium scriptorum
monumenta uidendi copia nobis facta est: Quæ omnia (aperte enim dicam
quod sentio) tam squalida foedaq; barbaria operata offendit: ut nemo cogno
scendæ historiæ tam cupidus sit quem non facile ab instituta lectione auerte
re potuissent: In quo quidem tuli animo urbem clarissimam & quæ omni
um una in toto orbe Romani Imperii uere æmula & uideri & dici poterat:
nullum ad eam diem uel mediocrem scriptorem fuisse sortitam: iudicauiq;
ex eo uerissimum esse illud Horatii: In humanis nihil ex omni parte beatum
fuisse unq: Haud enim parum infoeliciter cum Veneto nomine actum ad
id tempus arbitrabar quod ea parte qua in primis illustrari oportuisset: scri
ptorum aut defectu aut ignavia meritissima fraudaretur laude: Contulisse
me tum primum (fateor) rei indignitate motus ad scribendum: uerum imbecil
litatis conscientia tamdiu ab eo munere abstinentem duxi: donec uiribus
assidua lectione firmatis rem tantam tutius aggredi liceret: Sperabam ad id
fore: ut in præclara hac eruditorum hominum luce qua hodie uiuitur ali
quis interim existeret: qui Venetum uellet Imperium eo nomine demereri:
Longa quidem fuit ea expectatio: sed non magis longa q; irrita: Quod quum
ita euenturum putarem: ut pro neglecta res tanta in tenebris iaceret: non tam
ingenio q; uoluntate fratus accinxí me ad opus sane difficillimum: breuiq;
industria & diligentia tantum profeci: ut omnium spe celerius (siquidem lu
cubrationis illius Veronam testem habemus) longissimam uestrarum rerum
seriem ab urbe condita ad hæc tempora duobus & triginta clauserim uolu
minibus: Quum interim ob ueterum annalium & eorum quos sequebamur
commentariorum perplexitatem adeo laboriose ea nobis conquirenda essent:
ut nihil minus q; ocium ad ea quæ inuenirentur sermone illustranda habe
remus: quod ipsum eo facilius ferebam: quia omnino fore existimabam: ut
postea satis temporis daretur ad hæc quæ tumultuario scripsisse stilo per
ocium castiganda: Verum non solum id non contigit: sed pene prius ab ho
minibus patriæ uetus statis studiosis quibus nihil iure a me negari potuit